

GOIGS
A LA
LLIBRERIA JOVELLANOS

CIUTAT DE MALLORCA

SETEMBRE 1980

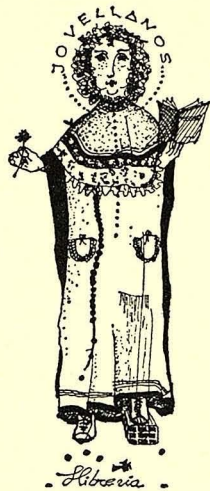
Alegre

A TO-TAHO-RA, NIT I
DI - A, TUETS LA RO - SA DEL BELL MOT, "JO - VE - LLA - NOS," LLI - BRE - RI - A ON SEM - PRE S'HI TRO - BA
TOT. "JO - VE - LLA - NOS," LLI - BRE - RI - A ON SEM - PRE S'HI TRO - BA TOT.
ET VA FUN - DAR LA CUL - TU - RA A - RA FA CENT ANYS SE - GURS, I EN - CA - RA EL TEU SA - BER DU - RA,
MAI NOA - PA - GAT NI CON - FÚS. A DOS - TAETS SA - BÍ - DU - RI - A PER MÈ - RITS, NO DE RE - BOT, "JO - VE -

LLETRA: Llorenç Moyà i Gilabert de la Portella.

MÚSICA: Vicenç Juan i Rubí.

DIBUIXOS: Pere Bennàssar i Riera.

Goigs a la Llibreria Jovellanos

A tota hora, nit i dia,
tu ets la rosa del bell mot,
«Jovellanos», llibreria
on sempre s'hi troba tot.

Et va fundar la cultura
ara fa cent anys segurs,
i encara el teu saber dura,
mai no apagat ni confús.
A posta ets sabiduria
per mèrits, no de rebot,
«Jovellanos», llibreria
on sempre s'hi troba tot.

Seguies vàries carreres
—com succeix als humans—
fins que don Francesc Salleras
t'agafà amb les seves mans
i et donà un punt d'alegria
perquè alçacis el cap cot,
«Jovellanos», llibreria
on sempre s'hi troba tot.

Li deim don Francesc i és jove,
talment la lluna creixent,
emperò és que dins ell cova
passat, futur i present;

noble i dolça lletania
que vibra com un sanglot,
«Jovellanos», llibreria
on sempre s'hi troba tot.

Si qualcú de joia vibra
a l'estiu o bé a l'hivern,
ve a tu a cercar-hi un bon llibre,
que és l'únic objecte etern
i dins teu tot s'extasia
i el seu cor li pega un bot,
«Jovellanos», llibreria
on sempre s'hi troba tot.

Si us agraden les estampes
i el full de goigs us atreu,
en trobareu sense trampes
i endemés a mòdic preu.
Anau-hi sense mania
ara que ha tret nou rebrot,
«Jovellanos», llibreria
on sempre s'hi troba tot.

Dins l'any mil nou-cents vuitanta
aquests nous goigs s'han escrit.

La veritat que aquí es canta
la podreu tocar amb un dit
com Tomàs, quan es rendia
a la Veritat i al Mot,
«Jovellanos», llibreria
on sempre s'hi troba tot.

No ens girem amb melangia
com féu la muller de Lot,
«Jovellanos», llibreria
on sempre s'hi troba tot.

PREGUEM

«Jovellanos», llibreria/ on sempre s'hi troba tot,/ ofereix-nos, mot a mot,/ la prosa, la poesia,/ els escrits d'avui en dia,/ els best-sellers del passat/ i sobretot, dins l'esclat/ d'una amorosida cura,/ l'excelsa literatura/ del triple País nostrat. R/. Amén.

Entorn de la història d'una llibreria i de l'epopeia de la gent que en passava per davant el mostrador

Per davant els mostradors de la llibreria *Jovellanos* hi han passat, des de la seva fundació fins al dia d'avui, els esdeveniments més principals de la història de la ciutat.

És gairebé un rosari d'antigues penitències. Un dia de festa, l'altre de dol. Un rosari que s'inicia a les darreries del segle passat. Potser, amb el retorn dels soldats de la guerra de les colònies. Tal vegada una mica abans, amb la por encallada dins el viu de les ungles davant la notícia arribada de fresc que una esquadra ianqui es dirigia a l'illa de Mallorca amb la intenció de bombardejar-la.

Don Ernest Frau va pensar que la gent necessitava llegir qualche llibre d'oracions i decidí obrir l'establiment. Totdèu corria. Una senyora, quan passava per davant el mostrador, aixecà la vista. Hi va veure una estampa de Sant Miquel i li digué que sortís de l'estampa a espantar els ianquis. Certament, els ianquis no arribaren a l'illa.

Un altre dia, la gent tornava a córrer cap al Born per veure passar el rei Alfons XIII. El rei era jove i s'enamorà d'una venadora de castanyes. El poble en volgué deixar memòria per vides i vides, d'aquell idiili, i se'n varen escriure cançons, que es publicaren en papers volanders. La gent feia cua per comprar-les a la llibreria del carrer d'Es Cap d'es Born:

Quan el rei va arribar a Palma
i va veure Na Simona,
li va dir a don Toni Maura:
—Oh, quina allota més mona!
Don Toni Maura va dir:
—Ell li diuen Na Simona,
que ven castanyes a plaça
i cocos de Barcelona.

Però l'idiili —la cort s'hi oposà rotundament— no va prendre força i el rei se'n tornà amb el cor entristit i l'ànima en pena.

Malgrat les oracions i les estampes —la llibreria no tenia aturall—, les adversitats no mancaven damunt aquesta terra. Un dia feia falta la feina, l'altre, el nostre pa de cada dia. Avui, els soldats partien a la guerra del Marroc. Demà, la primera Gran Guerra havia esclatat lluny de l'illa, emperò fins aquí podia arribar l'esquitxoteig.

La senyora aquella tornava acudir a l'estampa del mostrador:

—Ai, Sant Miquel, si Vós no treis l'espasa...

Amb la República les dones tingueren per primera vegada el dret de votar. I la senyora tornà a l'estampa del mostrador, tota commoguda:

—Ai, Sant Miquel, qui votàrieu Vós?

Durant la guerra —la guerra d'En Franco, que diu la gent, encara— una nit caigueren tres bombes damunt la llibreria. Res no es trastocà. Les bombes no esclataren per miracle. La gent anava fuita. L'arcàngel havia sortit finalment del mostrador i deien que cridava p'Es Born:

—Fusilati. Fusilati tutti!

La senyora, que s'havia col·locada a la primera fila, explicava després que portava una aurèola de llum, aquell sant. I exclamà compungida, quan el va veure:

—Sant Arconovaldo, àngel del cel, pregau per nosaltres pecadors.

Acabada la guerra, vingué una llei que ordenava que cap establiment no podia exhibir el rètol en la llengua del poble. Llavors, don Bernadí Ramonell, que n'era l'amo, decidí que la llibreria dugués el nom de *Jovellanos*, l'il·lustrat d'Astúries que, anys enrera, havia complert condemna al castell de Bellver.

Però la gent cercava de bell nou enganyar la fam i les angúnies a força d'estampes i pregàries. La por s'ensenyoria del cor dels homes. Ai, la por! I què en fa de miracles, la por...

Un dia, emperò, En Francesc Salleras adquirí la llibreria, que estava en venda, i baratà l'estampa aquella per una fotografia de Humphrey Bogart. Tornà a passar la senyora pel mostrador, recatada i trista. Aixecà la mirada embadalida i afirmà rotundament com una sentència:

—Quin arcàngel! És quasi un gangster. I quina pistola... Humphrey! Humphrey! Pregau per nosaltres.

Gabriel Janer Manila